

מסורת הש"ס

(א) [לקמן י, ב] ח"כ פרשה ויקרא,
(ג) [ויקרא ד, ד] (שם ה, ה) [שם],
(ו) ז"ל ומשיח, (ז) [במדבר טו],
(ח) [ויקרא ה, ט] [לקמן ח, י] ז"ל
כבור, (ט) [לעיל ה, ל] [לעיל ג, א],
(מ) [לקמן ט, א]

תורה אור השלם

1. אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים לוי לחטאת: ויקרא ד ג
2. והביא איל תמים מן הצאן בערקה לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו:
ויקרא ה יח

תוספות הרא"ש

צבור מוצא מכלל יחיד.
דרכיה ואם נפש אחת
חטטה בשגגה מעם החרץ
וצבור שחטאו בשמים ככלל
דורשנין לזרז ר"פ כי
לזרז חזק שבעה או ששירה.
והרצוי המכובד בזה הענין
הבארה (הבארה) מכלל זה
להביא פר ומשני מכלל
משני והוציאנו מכלל הכל
נפשי: ואם כך לרדן זה נשיא
וצא מכלל יחיד. שגם נשיא
זה הכלל ואם נפש אחת
חטטה או ששירה יצא לרוב
בשירה. ואת ספרינו ודברי
נשיא מוצא מכלל צבור מכלל
וצא מכלל צבור. ו"ה נשיא
(מוצא) מכלל צבור ששני
בשגגה מעשה דמיוני שבעה
או ששירה כל זה מניינו
דנשיא מ"ה ואפילו יוצא וכן
היה היה הכלל יוצא וכל
בשירה. ועל משני היה ככלל
לרדן יחיד בפר. וליכא אפרוש
ונשיא ומשני היה הכלל אם
משני עתה דברוא לא יצא
ששני שכלל שגגה או בהוראת
ל"ה מתכנס עם הצבור:
ויהי כפי צעמו (מתכנס) עם
שאריתיו א"ה מתכנס ב"ע
מקרינן מתכנס ב"ע משמע
שהיה יחיד להתכנס עמה.
והיה קרן שחטאו עם הצבור
הבארה ב"ה ושאמרנינו דלא
מני לזרז לדידיה פר צבור. ואל
בדלא הורו צבור כלל מאי
מתכנס לרוב ב"ע שפיעט אלא
במאן מקרינן? ועוד אלא
במאן מתקום אם לא יצא
הי שחטא (במאן) (כלא) בעין
ובגמ' מקרי לזרז הורו
לזרז אסור היה בחלב זה
ב"ע. הורה עם התכנס לרוב
חתיוותו וכל המתכנס זה
הצבור. ורשאי משני שהיה
צדיקה היה הוצא מתכנס לזרז
חלב שאכל דחייב עליו פר
בשירי שמביאין צבור ב"ה
אלא אבס אורי קטורי מקרינן
דורשנין לזרז במגורא ודאי
מני שאינו מתכנס עם הצבור
היה"ל אלא מביא לעצמו.
והיה"ל אלא עם הצבור
הבארה יכא פר לעצמו:
שאין ב"ה חייבין דר שירי
לכלל ב"ה ורשאי לזרז
שכא אפרש תועם לזרז מתכנס
עם הצבור דרואלי שחטא מ"ה
ע"ה. ומוכח ומוכח ומוכח ומוכח

צבור מואב מכלל יחיד. דיחיד מציב כשבה או שעירה וצבור מציב פר: נשוא מואב מכלל יחיד. דככלל אם נפש אחת² הוא ומואב מכללו דיחיד מציב כשבה או שעירה ונשוא מציב שעיר: מה נשוא בשגגה מנעשה בלא העלם דבר וכו': צבור פרי מציב מציאין אדם מלוי. כלל דלמחר לקמן דחמישי דבר בלשם מלוי³ (אם נפש כי מחטתו וכו')

הורה בהן משיח פרק שני הוריות

על העולם דער עס שגגת מע
שגגת מעשה: **מִתְנִי' הוֹר**
ד"ד בחלז והוא צעצודת כו
עלמו דאי הורה הוא צפני על
HebrewBooks.org ©Moznaim Pu

5

משיח לא יהא חייב אלא על העלם דבר
משיח בעצמו כגון דמורו בחרו איסורי
גחפער לו בפני עצמו. למציא פר בפני
הדור ב"ד כלל לא אינטריך למיתני דחייב
הציא פר דמקרא מלא הוא אלא כי
אינטריך למיתני כגון שהורו בשמי

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

אמר

יד מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל
יד מה צבור אין חייבין אלא על העלם
דבר עם שגת מעשה אף משיח לא יהא
יביט אל העלם דבר עם שגת מעשה
כלך לדרך זו נשיא מוצא מכלל יחיד
משיח מוצא מכלל יחיד מה נשיא מביאי
שגת מעשה בלא העלם דבר אף משירי
נשיא בשגת מעשה בלא העלם דבר נראה
לוי ורומה צבור בפר יואין מבאיין אשמ
לוי ומשיח בפר יואין מביא אשמ תלוי
מה אינו חייב אלא על העלם דבר עכ
שגת מעשה אף משיח לא יהא חייב אלא
העלם דבר עם שגת מעשה או כלך
דרך זו נשיא מביא שעירה בעבודת כוכבים
ביא אשמ ודאי ומשיח מביא שעירה
בעבודת כוכבים ומביא אשמ ודאי נשיא
בשגת מעשה אף משיח מביא בשגת
מעשה ת"ל ולאשת העם הרי הוא משירי
צבור מה צבור אינו מביא אלא על העלם
דבר עם שגת מעשה אף משיח אינו מביא
אלא על העלם דבר עם שגת מעשה אימאי
ה צבור הורה ועשו אחריז בהוראתו חייבין
משח כשהורה ועשו אחריז בהוראתו יתא
יב ת"ל והקריב על חטאתו אשר חטא
מה שחטא הוא אמר ואין מביא עכ
שחטאו אחרים אמר מר משיח בפר
יהן מביא אשמ תלוי מנא ליה דאין מביאי
ששם תלוי דכתיב וכפר עליו הכהן על
שגתו אשר שגג מי שחטאתו ושגתו שודח
א משיח שאין שגתו וחטאתו שוד דכתיב
ואשת העם הרי הוא משיח כצבור לאשת
עם ע"כ לא קאמר ליה אלא אשמ כדי
ובה: **מתני'** יהודה בפני עצמו ועשרה
בפני עצמו מתכפר לו בפני ה' הורד
ה צבור ועשה עם הצבור מתכפר לו עכ
צבור שאין ב"ד חייבין עד שיורו לבטל
קצת ולקיים מקצת יוכן המשח: **ולא**
בכבוד כוכבים ע"כ שיורו לבטל
קיים מקצת: **גמ'** מנהגי מילי סד"ה יכול
ה צבור ועשה עם הצבור מתכפר לו
יא פר לעצמו ודין הוא נשיא מוצא מכלל
יד ומשיח מוצא מכלל יחיד מה נשיא
אזא בפני עצמו מביא בפני עצמו חטא עכ
צבור מתכפר לו עם הצבור אף משיח חטא
פני עצמו מביא בפני עצמו חטא עם הצבור
תכפר לו עם הצבור לא אם אמרת בנשיא
מתכפר לו עם הצבור ביום הכפורים

עצמו מביא בפני עצמו וזהם אינן מופלאין פשיטא שעירה כל חד וחד ואי

אמר

שמתכפר בצבור: ואי דאינהו (בו) מופלאים
אשמת העם ותן לעיל כו' כדפרש"י:

תוספות

דן שייך לדמותו לז"ד להכניס
יציין עד שיורו הן אחרים אף
פר לו ביוה"ב. המ"ל שכן נשיא

חיובין, פשי"י וְאֵת מַתָּה כִּרְמִי דְאִמְרָא דְקִרְבָּנִי לְעֵלֵיךְ בִּיזְמִינָא לְפִי יוֹרְחִין וְכִי פְסוּלִין וְכִי מְרִישִׁין דְּבִרְשִׁין מְבַלְחִין פְּשִׁי
 וְכִי דְאִמְרָא שְׂוֹנָא אֵין בִּי חֵיבִין כְּדִי שְׂוֹנָא לֹא מוֹרְחִין. כְּלוּמַר שְׂוֹנָא שְׂקֵל אֵין וְכִי עֲבִידָה עִ"פ ש"ס וְכִי חֵיבִין
 לְמִד' לִקְנֵן בִּי קָאֵי דְאִמְרָא עֲבִיד צִבּוֹר מְבַלְחָא, וְיֵל שְׂוֹנָא רֵקְחָה (תכ"ה) וְכִי מְהִישֵׁת מִשְׁעֵשֵׁן אֵין בִּי חֵיבִין
 כִּי הֵאֱת קִרְבָּן אֵין דְּמִישֵׁה עֲבִיד. שְׁוֹרָה עֲבִיד הַצִּבּוֹר וְעֵשֶׁה עֲבִיד הַצִּבּוֹר יֵאֵר כִּי לְצִבּוֹר דִּין רֹאשׁ. כִּי דִין
 אֵין וְכִי שְׁקֵל טוֹבֵר כִּי דִמְטָר הָאֵין דִּינָא. וְרֹאשׁ אֵין כִּיבִיז לְצִבּוֹר. אֵלָּא יִלְיָהּ לֵא דִין קִרְבָּן שְׂוֹנָא עֲבִיד: הַצִּבּוֹר
 ח"ה אֲדִקְדָּוִתוֹ הֵאֱת חֵיבִין בְּפִי מִתְנַבֵּן פְּשִׁי, דַּע"כ דְּבִרְאִיתָ ח"ה הִרְוֹתָהּ דְּפִרְשִׁיתָ. וְכִי הִשְׁתַּכַּח לֵךְ הַדְּרוּחַ ח"ה מִשֶּׁה
 עֵשׂ הָיוּ וְכִי ר"פ שְׂוֹנָא שְׂקִילֵן מִפְּסֻלָּא לֵא בְרִי לֵא שְׂפִי אֵין חֵפִי, מְפֻלָּא אֵין לְהִרְוֹתָהּ אֵין וְגַמְרִי
 כִּי תִלְמוּדָא כְּשֶׁשְׂכֵחַן בִּי עֲזָא וְגַמְרִי טוֹבֵר, וְכִי לְחִיּוּתֵךְ קָאֵין מְפֻלָּא. וְאִשְׁפֵּה מְדִישִׁיבִין מִשְׁתַּכְּרִין אֲרֵיךְ שְׂאֵט
 אֵין לְהִרְוֹתָ אֵין מִשְׁעֵשֵׁן אֵין וְכִי הִרְוֹתָהּ וְקָרְאִים מְפֻלָּאִים. וְכִי מִשְׁעֵשֵׁן מִשְׁתַּכְּרִין אֲרֵיךְ לְהִרְוֹתָ:

כך על גזל היו לו 2 נשאים ואילו לא חלקו שבע יוסף ונאל דגל אחד בבי נשאים בלבד כי שטל לוי לא מוקד דרכוב והוליו לא התקדור וזו ס"א והחוקר ברגליס בחנלהם כן בחינים. פירוש הוי קאמר לוי יצק ליוסף על ש אחייה יקראו בחנלהם והמבטות נישא מעין היתח שחן חלקיהן הורחות חלקיהן. ואיני מבטקת פ' תמיים (כ) בחנלהם כן בחינים עינקה חלקם את הארץ. וזו יחידה יתחן ברגליס בדרש' ר' תחומא גמאלי על דגל באחרות אומר שצוה חלם אביהם להורחותו נתחלקו ששת מטה חלם חלקיהן דרגליס ואקשניו ולא חלקיהן בשנאים דכרובים ביים השביעי נשאו כן. מעהרה. וזו השמיני נשאו כן. משה גמאלי על פ' דהדגור ופרקין דזו חלקיהם כן לנשיאם.